

РЕШЕНИЕ

№ 22443

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7631** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. С. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № 3117 от 02.07.2024 г. постановено по АНД № 6260/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 94-и състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 8751393, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради противоречие на материалния и процесуален закон. Според касатора оспорения съдебен акт е необоснован при анализиране на представените доказателства, а именно при наличие на недоказуемост на извършеното нарушение. Счита, че липсва точно описание на местонахождението. Излага доводи, че при издаване на ЕФ не е посочен пътен знак и зоната на неговото действие за твърдяното ограничение на скоростта. Твърди се, че не е нарушил правилата за движение по пътищата, т.к. Наредба за организация на движението на територията на Столична община в последната си редакция от 27.05.2020 г. не е отменена, поради което касатора неправилно е санкциониран, при положение, че същия попада в

изключението чл. 5, ал. 2, т. 1 б „а“ от същата Наредба. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ. Претендира разности.

Касаторът С. С. Д., в съдебно заседание, поддържа жалбата срещу решението на СРС. Преповтаря касационните си доводи от касационната си жалба.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител в писмен отговор от 26.07.2024 г. и писмени бележки от 11.10.2024 г., изразява становище за неоснователност, необоснованост и недоказаност на подадената касационна жалба, а постановения съдебен акт за правилен, законосъобразен и поставен при спазване на материалния и процесуалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

Ответникът, редовно призован, не изпраща преставител.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба и моли за отмяна на решението на СРС и ЕФ.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК, 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 8751393, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 29.02.2024 г. в 11:17 часа лек автомобил марка "БМВ", модел "Х3 3.0 Д" с рег. [рег.номер на МПС] се движел на територията на [населено място] по [улица]срещу № 271 с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Административният адрес [улица]срещу № 271 попада в границите на населеното място [населено място] и към 29.02.2024 г. максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория "В" била 50 км/ч за населено място съгласно чл. 21 ал. 1 ЗДвП, като липсвало пътни знаци „В26“, въвеждащи ограничение на скоростта, различно от посоченото в чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Независимо от това горепосоченият лек автомобил се движел със скорост от 82 км/ч. Нарушението било заснето с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD 1195, представляваща ЕИО одобрен тип средство за измерване, която била преминала последваща техническа проверка на 14.03.2023 г. в Български институт по метрология, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер", със заключение, че съответства на метрологичните изисквания. Видео – радарната система била разположена на триножник на участък от пътя, работела в стационарен режим на заснемане и заснемала приближаващите автомобили. Съдът е приел, че процесното нарушение било извършено в едногодишен срок от влизането в сила на друг електронен фиш, с който В. е наказан за същото по вид нарушение - с ЕФ серия К № 5137388 издаден от ОДМВР- К. и влязъл в сила на 13.04.2023 г.,на основание чл.

79б, ал. 2 ЗАНН, която е датата на плащането на глобата.

При установяване на нарушението са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В материалите по административнонаказателната преписка е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-17709/01.03.2024 г. с дата на използване 29.02.2024 г. съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-/12.05.2015 г., в който са посочени времето и мястото на контрол - на територията на [населено място], по [улица]срещу № 271, посочена е посоката на движение на контролираните моторни превозни средства – от [населено място] към [населено място], отразено е, че контрол е осъществяван за времето от 11:00 до 13:00 часа на 29.02.2024 г. (в който времеви диапазон – в 11:17 часа е установено и движението на процесния лек автомобил), режима на измерване - стационарен, посоката на задействане на системата за видеоконтрол - приближаващи автомобили, както и номера на първото и последното статично изображение/видеозапис. В протокола са посочени имената на служителя от СДВР, ОПП, който е разположил и настроил автоматизираната система за контрол на скоростта – Ц. Р., като по отношение на него е приложен и сертификат, че същият успешно е завършил курс на обучение за работа с технически средства за стационарен и мобилен контрол на скоростни режими тип „CORDON M2“, каквото е и използваното в конкретния случай.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесния фиш, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира следното:

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, съгласно която разпоредби при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта от 50 км. т.е. в случая в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него, което в случая е безспорно сторено.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв- ЕФ серия К № 5137388, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото Справка картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила, на В. е наложена глоба на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДвП за извършено на 13.04.2024 г. нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП. Т.е. следва да бъде споделян извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП. Липсата на посочване в оспорения в настоящото производство електронния фиш на фактическото и правно описание на нарушението по първия, доколкото това не е

изискуем реквизит по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, същото не засяга правото на защита на наказаното лице, на което посочения електронен фиш е бил връчен и същото е могло да се запознае с него.

Фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 29.02.2024 г., надлежно оформен. Мястото на констатиране на нарушението е описано в представения Протокол за използване на АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Тези доказателства, във връзка с приложената схема за организация на движението, съгласно писмо от АПИ изх. № 11-00-643/17.05.2024 г. в посочения участък, безспорно установяват, че нарушението е заснето в границите на населено място, в което допустимата максимална скорост на движение е 50 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както е посочено и в ЕФНГ.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Възражението, че използваното техническо средство не е индивидуализирано в

ЕФ, поради което не може да се идентифицира, също е неоснователно. Видно от оспореният ЕФ нарушението е установено с използване видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип „CORDON № MD1195”, като посочването на идентификационния номер е напълно достатъчно да се направи извод какво конкретно техническо средство е използвано при осъществявания контрол на движението и че същото е одобрен тип.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл. 14, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл. 107, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл. 105, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН (писмени по чл. 127 НПК вр. чл. 84 ЗАНН), подложени на проверка по чл. 107, ал. 5 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФНГ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл. 189 ЗДвП, правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3117 от 02.07.2024 г. постановено по АНД № 6260/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 94-и състав.

ОСЪЖДА Г. С. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

председател:

членове: